

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 14361/2022
08.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Миодраг Миросављевић, адвокат из ..., против тужених „Sberbank Srbija” а.д. Београд, чији је пуномоћник Небојша Радовић, адвокат из ..., ВВ из ..., као правног следбеника покојног ГГ из ..., и ПД „Павлови“ – СЈ ДОО Крепољин, ради утврђења и брисања уписа, одлучујући о ревизији тужене „Sberbank Srbija” а.д. Београд, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2258/21 од 10.11.2021. године, у седници одржаној 08.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене „Sberbank Srbija” а.д. Београд, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2258/21 од 10.11.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене „Sberbank Srbija” а.д. Београд, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2258/21 од 10.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 1740/2016 од 26.04.2017. године, ставом 1. изреке, констатовано је повлачење тужбе у овој правној ствари у делу тужбеног захтева који се односи на налог за брисање чињеница утврђених ставом 3. изреке ове пресуде у јавној евиденцији непокретности коју води РГЗ СКН Пожаревац. Ставом 2. изреке, прихваћено је објективно преиначење тужбе у овој правној ствари којим се, поред већ истакнутог захтева истиче и захтев да се утврди да је заложна изјава туженог ГГ ништава и да не производи правно дејство. Ставом 3. изреке, усвојен је као основан тужбени захтев тужилаца према туженима па је а) утврђено да је заложна изјава дата од стране туженог ГГ оверена пред Општинским судом у Пожаревцу под бројем Ов 19234/2007 од 20.07.2007. године ништава и да као таква не производи правно дејство; б) утврђено да није правно ваљан упис од 20.09.2007. године у Г листу, подаци о теретима и ограничењима, на основу наведене заложне изјаве а која гласи на начин како је то наведено у тачки 3. под б) изреке ожалбене пресуде; в) утврђено да није правно ваљан упис од 11.12.2007. године у Г листу – подаци о теретима и ограничењима а који се односе на забележбу хипотекарне продаје због низмиреног потраживања повериоца „Volksbank“ а.д. Београд по уговору о кредиту за куповину пословног простора закљученог 18.09.2007. године, а која је извршена на

начин како је то описано у овом делу изреке првостепене пресуде; г) утврђено да није правно ваљани упис од 10.09.2007. године у Г листу, подаци о теретима и ограничењима, који гласи на начин како је то наведено у овом делу изреке првостепене пресуде; д) утврђено да није правно ваљан упис од 11.12.2012. године у Г листу, подаци о теретима и ограничењима, који гласи на начин како је то наведено у овом делу изреке првостепене пресуде. Ставом 4. изреке, обавезана је тужена „Sberbank Srbija” а.д. Београд, да тужиоцима солидарно накнади трошкове парничног поступка од 147.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2604/17 од 17.04.2018. године, одбијена је, као неоснована, жалба првотужене и потврђена првостепена пресуда у ставовима 2, 3. и 4. изреке.

Решењем Врховног касационог суда Рев 4799/2018 од 13.07.2020. године, прихваћено је одлучивање о ревизији тужене „Sberbank Srbija” а.д. Београд, као изузетно дозвољеној, па је укинута другостепена пресуда у делу којим је одбијена жалба тужене „Сбербанк Србија“ АД и потврђена првостепена пресуда у трећем ставу изреке, алинеја а) и у погледу одлуке о трошковима поступка а предмет је враћен другостепеном суду на поновно одлучивање о жалби у том делу. У преосталом делу става трећег, укинуте су првостепена и другостепена пресуда па је тужба, у том делу одбачена.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2258/21 од 10.11.2021. године, ставом I изреке, одбијена је, као неоснована, жалба првотужене „Sberbank Srbija” а.д. Београд и потврђена пресуда Основног суда у Пожаревцу П 1740/2016 од 26.04.2017. године у ставу 3. алинеја а и у ставу 4. изреке. Ставом II изреке, одбијени су захтеви тужилаца и првотужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена „Sberbank Srbija” а.д. Београд, је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и предложила да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је утврђење ништавости заложне изјаве која је дата од стране једног од сувласника објекта у изградњи, противно одредби члана 6. став 1. Закона о хипотеци („Службени гласник РС“, бр. 115/05 и 83/15), а одлука нижестепених судова је заснована на примени одговарајућих одредби материјалног права. Ревизијом ревидента указује се на погрешно и непотпуно утврђено

чињенично стање о томе да се ради о објекту у изградњи, што није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења тужиоци су поднели 14. марта 2014. године, а означена вредност предмета спора у тужби је 10.000,00 динара, па је, на тај износ, тужиоцима и наплаћена судска такса на тужбу од 1.900,00 динара.

Имајући у виду да се тужбени захтев не односи на новчани износ, а да је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби и на коју је платио судску таксу на тужбу и одлуку суда, 10.000,00 динара, који износ не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да је ревизија недозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић